

13^e zondag door het jaar

29-30 juni 2024

decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Iets heeft je zachtjes aangeraakt – Dana Winner

<https://www.youtube.com/watch?v=HXHCT--ttgI>

't Is ineens anders dan ik dacht
Dit is zo mooi en onverwacht
Ik zie de glans op je gezicht
Wie heeft dit wonder toch verricht?
Zo lang ik je ken is alles wat ik wou
Dat jij ooit voelen zou
Dat we bedoeld zijn als een liefdespaar
Bedoeld zijn voor elkaar
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

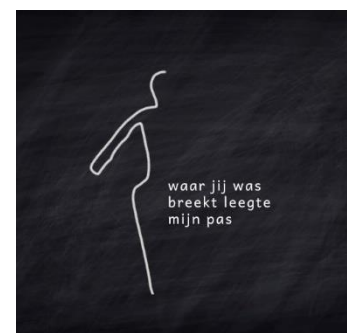
'k Heb je wel duizendmaal misschien
Ergens ontmoet, begroet, gezien
We praatten soms tot in de nacht
Maar 'k vroeg me af waaraan je dacht
Want hoe kun je zo lang zozeer samen zijn
En toch niet weten wie?
Soms is de liefde die vlak voor je staat
Precies wat je niet ziet
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

Soms is de liefde die vlak voor je staat
Precies wat je niet ziet
't Is ineens anders dan ik dacht
Dit is zo mooi en onverwacht
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij
Iets heeft je zachtjes aangeraakt
Liefde is eindelijk ontwaakt
Net toen ik dacht: het is voorbij
Koos je voor ons en dus voor mij

Lied: ZJ 924 Ik sta voor U in leegte en gemis

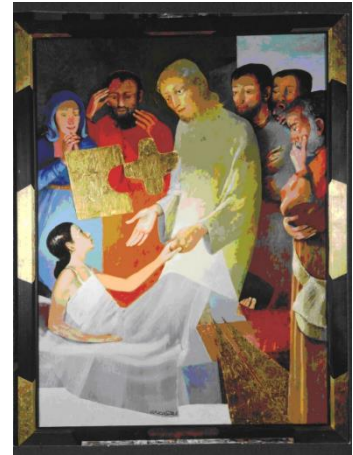
<https://www.youtube.com/watch?v=eqUGz1H6rQg>

Ik sta voor u in leegte en gemis
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Gij zijt mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden

Welkom:

Heb jij dat ook al meegemaakt:
van die momenten dat je plat zit, ten einde raad, ten einde leven.
Je voelt je leeg, alsof alle kracht uit je bestaan is weggevloeid.
Je denkt: dit is het einde. Het einde van je hoop, van je vriendschap,
van al je dromen en plannen.
En dan is er iemand die je bij de hand neemt, die er is,
- gewoon bij jou aanwezig is — die niet méér doet dan er zijn,
en die blijft geloven en hopen, vaak in jouw plaats.
Beetje bij beetje komt er weer licht,
je geraakt het dode punt voorbij, je kan weer verder leven.
Om van die hoop te getuigen, daarom zijn wij hier,
om aan mekaar de boodschap toe te spreken
dat elk einde een nieuw begin kan zijn.

In het evangelie ontmoeten we een vader die Jezus smeekt om zijn doodzieke dochtertje te genezen. We ontmoeten ook een vrouw die al twaalf jaar last heeft van bloedingen en tevergeefs een fortuin heeft uitgegeven aan dokters. In dat meisje en die vrouw herkennen we alle mensen die niet voluit kunnen leven, om welke reden dan ook.

Ondanks het bidden en smeken van de vader komt Jezus te laat bij het kleine meisje. Ze is al overleden. Levensechte situaties die we herkennen en die ons aangrijpen.

Als alle menselijke hoop is ingestort, als, wat gevreesd werd, toch is gebeurd, laat God ons toch niet in de steek. Jezus schenkt leven voorbij onze menselijke verwachtingen, voorbij onze mogelijkheden, tekorten en grenzen. Omdat wij daar niet altijd voor openstaan bidden we om zijn ontferming.

Vraag om Gods ontferming:

Heer, Jezus Christus, ook wij hebben gehoord
wat over U werd verteld en geschreven staat:
dat er een kracht van U uitgaat,
dat U zieken geneest en doden opwekt.
Daarom komen wij tot U
met onze noden en onze pijn.
Met aandrang smeken wij U:
kom ons de handen opleggen,
opdat wij genezen en leven. Raak ons aan...
Heer, ontferm U over ons ...

God, U hebt ons een hart gegeven dat zou moeten kloppen voor de anderen, dat voor iedereen zou moeten openstaan. Maar te vaak en teveel zijn we bezig met onze eigen beslommeringen. Daarom: Heer, ontferm U over ons.

U hebt ons handen gegeven om er helpende handen van te maken, om ze naar anderen uit te steken. Maar vaak kijken we liever toe dan dat we onze handen vuil maken. Daarom: Christus, ontferm U over ons.

U hebt ons voeten gegeven om naar de anderen toe te gaan, maar we lopen hen zo vaak voorbij. Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge:
eer aan de Vader die de Oorsprong is,
eer aan de Zoon die in de wereld kwam,
eer aan de Geest: Hij maakt ons vrij.

Eer aan God in de hoge en vrede op aarde:
zondaars vinden bij Hem genade,
zieken troost en geneest Hij,
armen brengt Hij zijn Blijde Boodschap.

Eer aan God in de hoge en vrede op aarde door liefde onder de mensen.
Liefde die de dood overwint,
de tranen wegwist uit onze ogen en alles nieuw maakt. Amen.

Openingsgebed:

Heer, Jezus Christus,
ook wij hebben gehoord wat over U werd verteld en geschreven staat:
dat er een kracht van U uitgaat,
dat U zieken geneest en doden opwekt.
Daarom komen wij tot U met onze noden en onze pijn.
Met aandrang smeken wij U:
kom ons de handen opleggen, opdat wij genezen en leven.
Laat ons U aanraken en met U aan tafel gaan. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Wijsheid (Wijsh. 1, 1. 13-15; 2, 23-24)

13 God heeft de dood niet gemaakt
en Hij vindt geen vreugde in de ondergang van hen die leven,
14 maar alles heeft Hij geschapen om te bestaan
en de schepselen in de wereld zijn heilzaam;
er is geen kruid bij dat verderf brengt
en de onderwereld heerst niet over de aarde,
15 want de gerechtigheid is onsterfelijk.
23 God heeft de mens immers geschapen voor een onvergankelijk leven
en Hij heeft hem tot een beeld van zijn eigen eeuwigheid gemaakt,
24 maar door de afgunst van de duivel
is de dood in de wereld gekomen en de aanhangers van de duivel
zullen hem ondergaan.

Tussenzang: Ps. 30 (29) 2 en 4, 5-6, 11 en 12a en 13b

Refrein: U zal ik loven, heer, want Gij hebt mij bevrijd.

U zal ik loven, Heer, want Gij hebt mij bevrijd,
Gij hebt mijn vijanden niet laten zegevieren.

Heer, uit het dodenrijk hebt Gij mijn ziel verlost,
Gij hebt mij losgemaakt van die ten grave dalen.

Bezingt de Heer dan met mij, al zijn vromen,
en dankt zijn Naam die hoogverheven is.

Zijn toorn duurt kort, maar zijn genade levenslang,
de avond brengt geweend, de ochtend blijdschap.

Heer, luister en ontferm U over mij,
mijn God, sta mij terzijde met uw hulp.

Gij hebt mijn rouwklacht in een vreugdedans veranderd.
U zal ik loven, Heer mijn God, in eeuwigheid.

Tweede lezing: Uit de tweede Korintiërsbrief (2 Kor. 8, 7.9, 13.15)

Broeders en zusters,

7 U munt reeds in zo veel opzichten uit,
in geloof, welsprekendheid, kennis, in ijver op allerlei gebied,
in de liefde die wij in u hebben gewekt;
laat dan ook dit liefdewerk uitmuntend slagen!

9 Want u kent de liefde
die onze Heer Jezus Christus u heeft betoond:
omwille van u is Hij arm geworden, terwijl Hij rijk was,
opdat u rijk zou worden door zijn armoede.

13 Het is niet de bedoeling dat u door anderen te ondersteunen
zelf in moeilijkheden komt.

Er moet een zeker evenwicht zijn.

15 waarover geschreven staat:

Hij die veel had verzameld, had niet te veel,
en hij die weinig had verzameld, kwam toch niet te kort.

Tussenzang: ZJ 914 Roept God een mens tot leven

➔ met schwung: <https://www.youtube.com/watch?v=4j5CWhB1hSq>

➔ klassiek: <https://www.youtube.com/watch?v=i17CIWkron8>

Roept God een mens tot leven, wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijsgeven, hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden zijn volk en grijpt het aan
Hij doet het uitgeleide, het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water, dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren toen de mens Jezus kwam
die als een slaaf de zonde der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water tot zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven, verzezen voor altijd.

Evangelie: (Mc. 5, 21-43)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

21 In die tijd, toen Jezus weer met de boot naar de overkant gegaan was, verzamelde zich een grote menigte bij Hem.
Dat was aan het meer.

22 Daar kwam Jairus aan, een van de synagogebestuurders.
Toen hij Jezus zag, wierp hij zich aan zijn voeten

23 en smeekte Hem dringend: 'Mijn dochttertje is doodziek.
Kom mee en leg haar de handen op, zodat ze gered wordt en in leven blijft.'

24 Hij ging met hem mee.
Een grote menigte volgde Hem, en ze drongen tegen Hem op.

25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar aan vloeiingen leed.

26 Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters
en alles uitgegeven wat ze had, en er geen baat bij gevonden;
ze was er eerder op achteruitgegaan.

27 Omdat ze over Jezus gehoord had,
kwam ze door de menigte naar Hem toe
en raakte van achteren zijn kleren aan.

28 'Want', dacht ze, 'als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik gered worden.'

29 Meteen droogde de bron van haar bloed op,
en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen.

30 Maar Jezus, die zelf meteen voelde
dat er een kracht van Hem was uitgegaan,
draaide zich in de menigte om en zei:
'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?'

31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem:
'U ziet hoe de menigte tegen U opdringt, en U zegt:
'Wie heeft Mij aangeraakt?'' '

32 Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had.

33 De vrouw werd bang en begon te beven,
omdat ze wist wat er met haar gebeurd was.
Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten
en vertelde Hem de hele waarheid.

34 Maar Hij zei haar: 'Mijn dochter, uw vertrouwen is uw
redding; ga in vrede, en blijf van uw kwaal verlost.'

35 Hij was nog niet uitgesproken
of daar kwamen mensen uit het huis van de synagogebestuurder
om hem te zeggen: 'Uw dochter is gestorven. Wat valt u de meester nog lastig?'

36 Maar Jezus, die opving wat er gezegd werd,
zei tegen de synagogebestuurder: 'Wees niet bang, heb maar vertrouwen.'

37 Hij liet niemand met zich meegaan,
behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus.

38 Ze kwamen bij het huis van de synagogebestuurder,
en Hij zag de drukte van huilende en rouwende mensen.

39 Hij ging naar binnen en zei: 'Waarom die drukte en die tranen?
Het kind is niet gestorven, het slaapt.'

40 Ze lachten Hem uit.
Maar Hij stuurde ze allemaal naar buiten,
nam de vader en moeder van het kind en zijn metgezellen mee,
en ze gingen het vertrek binnen waar het kind lag.

41 Hij pakte het kind bij de hand en zei haar:
'Talita koemi.' In vertaling betekent dat: Meisje, Ik zeg je, sta op.

42 Meteen stond het meisje op en liep rond.
Ze was twaalf jaar. Ze raakten buiten zichzelf van opwindning.

43 Hij beval hun met nadruk dat niemand dit te weten zou komen,
en Hij vroeg hun om haar eten te geven.

Overwegingen:

Het was een goed idee van de evangelist Marcus om beide wonderverhalen samen te zetten in een compositie met veel zin voor drama en dynamiek. Je ziet het zo voor je gebeuren. Een zekere Jairus smeekt Jezus om zijn kind te redden. Jezus zet zich op weg en 'en passant' raakt een vrouw Hem aan en wordt genezen. Twee vrouwen worden genezen, de één 'n puber, de ander een rijpere vrouw al lang op de sukkel. Men mag volgens de liturgische voorschriften het middelste stuk, de genezing van de bloedverliezende vrouw, eruit weglaten kwestie van het Evangelie niet te lang te maken voor de toehoorders maar dit vind ik oneer doen aan die vrouw. Dan doet men net hetzelfde als wat de maatschappij in haar tijd deed: haar aan de kant schuiven. Ze hoort er niet bij... toen niet omdat men dacht dat iemand die bloed verloor onrein was, nu weer niet omdat we geen tijd hebben om naar haar opwekkend verhaal te luisteren. Veelzeggend. Zou dat mens nu geen GAS-boete krijgen wegens het verstoren van de openbare orde waar ze niet in thuishoort ? Nu, genoeg cynisme. Laten we net zoals Jezus aandacht hebben voor haar, haar recht doen, haar in het daglicht plaatsen en haar prijzen om haar uithoudingsvermogen, moed en levenswil. Al was het in haar geval wellicht de moed der wanhoop. Ze had niets meer te verliezen want door de ziekte was ze al alles kwijt: niet alleen een fortuin aan dokters, maar ook familie en vrienden (want ze werd uitgesloten uit het maatschappelijke leven ten prooi aan eenzaamheid en schaamte), en last but not least en in directe relatie met al het voorgaande, haar zelfbeeld. Wanhopige mensen zijn tot alles in staat. (Vandaag de dag kruipen ze met honderden in gammele bootjes...) Ze was alles kwijt behalve haar vertrouwen in haar redder, die Jezus, waar ze alleen maar goeds over gehoord had. Ze moest en zou Hem ontmoeten, nee dat laatste was zelfs voor haar nederige ziel niet nodig; alleen Hem even aanraken, ja, dat was voor haar al meer dan voldoende om opnieuw tot leven te komen, er weer bij te horen. En wat er toen gebeurde... noem het een shocktherapie, een magic touch, een coup de foudre. Het is voldoende om haar tot kind en familie van Jezus te maken (Hij noemt haar dochter), en haar een plaatsje in de wereldliteratuur en de geschiedenis te geven. Je kunt iemand vastnemen en je kunt ook iemand aanraken ... zoals God de Vader Adam in het beroemde schilderij Michelangelo in de Sixtijnse kapel, waardoor met de vingertoppen een nieuwe wereld, nieuw leven wordt geschapen. Dat gebeurt ook hier. En dan heb ik nog niets gezegd over het vallen en opgetild worden, de bevrijdende, genezende woorden... in dit opwekkingsverhaal gebeurt ontzettend veel, maar niets toevallig want zonder verlangen aan de ene kant en aandacht, zorg aan de andere kant had het nooit plaatsgegrepen. En dan hebben we uiteraard ook nog Jairus en zijn doodzieke dochter. Zijn naam zou betekenen 'God zal opwekken' waardoor de schrijver meteen met de deur in huis valt. Jairus heeft hier in het verhaal niet alleen als enige een naam, hij had ook een naam en reputatie als overste van de synagoge. Maar hier is hij op de eerste plaats 'vader', wanhopig, klein en onmachtig bij de ziekte van zijn dochttertje. Welke ouder zou niet alles doen voor zijn of haar kind ? Onvoorwaardelijke liefde heet men dat. Hij gaat letterlijk door de knieën. Niet onbelangrijk want zonder zijn overgave, smeekbede, vertrouwen was er van de reddingsoperatie niets in huis gekomen. Onverschilligheid doodt; gedrevenheid, liefde en toewijding maken het verschil. Nu, het kost geen moeite om heel dit wondergebeuren te ontkrachten waardoor wat ik net zei als naïef overkomt. In het verhaal zelf al wordt Jezus onthaald op gelach. Trouwens in sommige commentaren probeert men de meubels te redden door de ziekte te verklaren als een hypoglycemisch coma ten gevolge van een eetstoornis. Alsof dit sceptici zal overtuigen. Talita koemi, 'meisje, sta op', ik zou het zo graag zeggen tot de vrouw die ongeneeslijk is en wanhopig is omdat ze er nog nodig is voor haar kinderen. Mirakels, we hebben er geen patent op. Maar ik zie hoe hulpverleners alles doen om die mensen op te vangen en te begeleiden. Ik zie hoe de troosteloze vader in al zijn onmacht en verdriet toch niet in zichzelf kruipt maar zich ontfermt over zijn kinderen... Ik bid dat hij en zij allen staande mogen blijven en ooit weer mogen opstaan ten leven, zich rechtend aan elkaar. Dit is niet in tegenspraak met wat we hier lezen... ik lees in dit verhaal wat er nodig is om 'op te staan' en ik zie dit bij die mensen aanwezig. Alleen is de weg soms lang en kan het niet zonder vertrouwen dat het mogelijk is en heel veel liefdevolle (en professionele) zorg. Daar wil ik voor bidden. Doen jullie mee ?

Miguel Dehondt

Gij die wilt dat mensen leven, écht als mens
en niet als speelbal van ongekende macht of overmacht,
en méér dan enkel maar gedreven
door de stemming van het ogenblik,
doe ons leven. Geef richting.
Doe ons inzien wat recht is en wat slecht,
en wat ons nu te doen staat.
Doe ons weten dat we leven, en waarom, en waarvoor.
Doe ons mensen zien. Zet ons op weg met mensen.
Dat wij elkander dragen
en bij elkaar wakker houden waar het om gaat.
Dat we woorden geven aan uw droom
dat deze wereld, uw schepping, goed moet zijn,
en recht en vrede de bestemming van ieder mens.
Doe ons geworteld staan in U.

Christenen zijn mensen van de weg.
Steeds worden ze geroepen om op stap te gaan,
naar anderen toe.
Zolang er mensen zijn, die lijden aan het leven,
mogen zij ons op hun weg weten.
We kunnen niet om hen heen.
We delen in hun zorgen en pijn.
Ook al voelen we ons machteloos:
een beker koud water is er altijd wel.
Ons wordt niet het onmogelijke gevraagd,
wél dat we doen wat we kunnen.
Zoals de leerlingen van toen
worden wij de wereld in gezonden.
Door de deuren van onze kerk en van ons huis
komt de wereld bij ons binnen.
We kunnen er niet voor vluchten,
onze ogen ervoor niet sluiten.
Mensen mogen van ons een helpende hand,
een luisterend oor en begrijpend hart verwachten.
Tot een radicale keuze voor hen
die in de hoek zitten waar de klappen vallen,
daagt ons geloven ons uit.
Alleen zo kunnen we het echte leven
in de geest van Jezus van Nazareth vinden.

naar Wim Holterman osfs

Woorden van geloof:

Ik geloof in het leven mij gegeven
als enige kans om mens te worden.
Ik geloof in de Vader van dit leven,
die de Zin is en de Grond van mijn bestaan,
Hoop en Uitzicht door alles heen.
Ik geloof in Jezus Christus,
mens geworden God van liefde, de "Mens voor anderen",
gekruisigd op lijden en dood, maar levend voorgoed.
De Mens om nooit te vergeten, de Christus,
Eten en Drinken voor mensen van alle tijden.

Ik geloof in zijn Geest, die levend maakt en kracht geeft,
uitzicht en toekomst biedt, die werkt in mens en tijd,
die het kwaad en onrecht aandurft
en niet ophoudt de liefde waar te maken.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die pelgrimeert van donker naar licht,
van nacht naar dag, naar verlossing toe.
Ik geloof in dit leven, als weg en werkelijkheid,
naar de Liefde die volkomen is. Amen.

Voorbeden:

Bidden we voor allen die het psychisch moeilijk hebben.
Dat er lieve mensen om hen heen mogen zijn
die hen, met begrip en tact,
met een luisterend oor en een liefdevol hart,
nabij willen zijn. Laat ons bidden...

Bidden we voor allen die het lichamelijk moeilijk hebben,
die aangewezen zijn op hulp en tegemoetkoming van anderen.
Dat er lieve mensen om hen heen mogen zijn
die hen met hart en handen nabij willen zijn. Laat ons bidden...

Bidden we voor opvangtehuizen, toevluchtsoorden en woonzorgcentra.
Dat er een sfeer mag heersen waarin mensen zich begrepen,
gerespecteerd en bemind mogen voelen. Laat ons bidden...

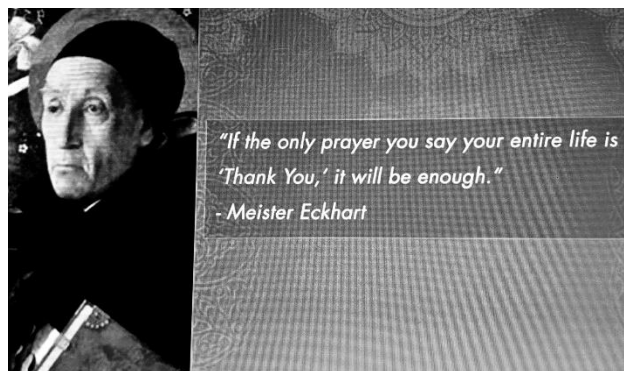
Lied: Kom in mij (t.: Huub Oosterhuis m.: Lossius)

-> **Trijntje Oosterhuis:** <https://www.youtube.com/watch?v=IZi70JdTPjY>
-> **commentaar:** <https://www.tweeofdriebijeen.nl/kom-in-mij/>

Kom in mij, win, ontwapen mij.
Zie mij, doe mij aan.
Weersta mij, wacht mij, delf in mij.
Ontdooi mijn naam,
Ontraadse mijn bestaan.

Kom in mij, maak geluid in mij,
dood is diep in mij,
versteend mijn stem – ontsta in mij,
doe pijn, doorgloei mij,
leef mij, licht in mij.

Kom uit mij, scheur mij, kind van mij,
mens in mij, ontwaak.
Ontvang mij, overschaduw mij.
En ga met mij
waar niemand met mij gaat.

"Het gaat ook niet zomaar om een aanraking, het gaat om het aanraken van binnen, van de ziel. De openingswoorden 'kom in mij' tekenen het hele lied. Want met die 'binnenkomst' komt een proces op gang van 'ontwapening', het wegnemen van alle verzet, gezien willen worden, om aangedaan te willen worden. Weersta het verzet, heb geduld, durf in de ziel te graven. En er staat 'delven' en dat doe je bijvoorbeeld naar goud. De ziel is goud waard. Als het op die manier gaat, dan zal 'mijn naam ontdooien' en 'mijn bestaan wordt ontraadseeld'. In dat eerste couplet wordt de aanzet gegeven tot een openheid naar God toe. God wordt overigens niet genoemd. Misschien wel om te

voorkomen dat er toch weer een nieuw beeld ontstaat van God die nu eenmaal onnoembaar is. Het moet een zo leeg mogelijk beeld van God zijn. Hier volgt het lied dus de theologie van Meister Eckhart: door geraakt te willen worden door het mysterie van God, leer ik me bewust te worden van het mysterie, het wonder dat ik ben. Er gaat me letterlijk een licht op, dat me de weg wijst.” (Gerard Swüste - Commentaar)

Gebed over de gaven:

God van alle leven,
U bent ons tastbaar nabij in vriendelijke gebaren
en opwekkende woorden van goede mensen.
Wees nu aanwezig
in het breken en delen van dit brood en deze wijn,
tekens van uw geliefde Zoon, Jezus Christus.
Moge wij leven vanuit zijn kracht nu en altijd,
tot in eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed:

Hoe moeten wij U danken, Vader,
voor het geluk dat ons geopenbaard werd in Jezus, uw Zoon.
Met Hem willen wij U danken
dat U uw Boodschap verkondigd hebt
aan de kleinen en de eenvoudigen.
Met Hem willen wij U danken
dat U voor ons toekomst opent
en ons leven, hoop en uitzicht geeft.
Daarom loven en prijzen wij U en noemen U: **Heilig, ...**

Barmhartige Vader,
wij danken U voor Jezus Christus,
die één van ons geworden is.

Na zijn dood
hebben zijn leerlingen erkend
dat zijn Geest aanwezig is
overal waar liefde woont,
overal waar mensen in elkaar durven geloven,
overal waar mensen vergeving schenken
en elkaar de hand reiken.

Zij hebben begrepen dat Jezus met hen meeging
als zij met elkaar dezelfde weg gingen.
Zij hebben Hem herkend, Vader,
bij het breken van het Brood
toen zij maaltijd hielden
om Jezus' liefde onder elkaar levend te houden.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Trouw aan Jezus' Woord, Vader,
breken wij hier dit Brood en danken U voor deze Beker.

Wij gedenken al wat Jezus ons heeft voorgeleefd
en maken zijn voorbeeld tot het onze.

Gedenk in uw goedheid allen die ons zijn voorgegaan.
Zij leven in onze gedachten,
maar, meer nog, zijn zij levend bij U.

Laat uw Geest rusten op deze gaven.
Dat deze heilige symbolen
ons mogen spreken van Jezus' dood die tot leven wekt,
dat wij mogen openstaan
voor alles wat Jezus ons geleerd heeft,
dat wij vervuld mogen worden van zijn liefde.
Dan zal er vreugde zijn op aarde,
vrijheid en vrede in Jezus' naam.

Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Laten wij ons leiden door de gezindheid van Jezus van Nazareth,
en met Hem bidden tot zijn en onze Vader: **Onze Vader...**

Laat uw Rijk komen, God, uw wil werkelijkheid worden in ons midden,
zodat uw geheiligde naam kan worden doorgegeven in gerechtigheid en vrede,
van mens tot mens, van land tot land over heel de wereld.
Dan zal de mensheid vreugdevol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het koninkrijk...

Vredeswens:

Heer, Jezus Christus,
U die uw kracht liet uitgaan
naar kleine en vaak onopvallende mensen,
naar kinderen en zieken,
U hebt hen doen opstaan,
hebt hun terug levensmoed gegeven.
Schenk ons het vermogen om mensen te inspireren
en samen te werken aan uw vrede in onze wereld.

Moge die vrede van de Heer altijd met u zijn.

Lam Gods

Communielied(-eren): ZJ 532 O Heer die overwint

<https://www.youtube.com/watch?v=gubvNL8xWW0>

O Heer die overwint en ons zijt voorgegaan,
uw kerk is als een kind dat wacht om op te staan.
Uw kerk is als een kind dat wacht om op te staan.

Gij die de waker zijt en grote wond'ren doet,
Gij komt, maar kom op tijd, voordat zij slaapt voorgoed.
Gij komt, maar kom op tijd, voordat zij slaapt voorgoed.

Jaïrus' dochter sliep, Gij hebt haar aangeraakt
en toen uw stem haar riep is zij tot U ontwaakt.
En toen uw stem haar riep is zij tot U ontwaakt.

Wij zijn het wachten moe en klagen met misbaar:
zij slaapt ten dode toe, kom, leg uw hand op haar!
Zij slaapt ten dode toe, kom, leg uw hand op haar!

Of: ZJ 939 Hij die gesproken heeft

<https://www.youtube.com/watch?v=X7hfcmyaGF4>

Hij die gesproken heeft een woord dat gáát.
Een tocht door de woestijn, een weg ten leven.
Een spoor van licht dat als een handschrift staat
tegen de zwartste hemel aangeschreven.
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad.
Hij roept ons aan, 'Ik zal jou niet begeven'.

Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild,
die het gewaagd heeft onze hand te vragen,
die ons uit angst en doem heeft weggetild
en ons tot hier op handen heeft gedragen.
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt.
Vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.

Van U is deze wereld, deze tijd.
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.
Uw Naam is hartstocht voor gerechtigheid,
uw woord een bron waaruit wij willen drinken.
Gij die tot hertoe onze toekomst zijt;
dat wij niet in vertwijfeling verzinken.

Slotgebed:

Liefdevolle God,
uw hand raakt ons aan,
uw Woord geneest en wekt tot leven.
Wij bidden U: bevrijd deze wereld
van alles wat ziek maakt en ten dode voert.
Moge ons bestaan getekend zijn door vertrouwen in U
en door oprechte zorg voor al wat leeft,
vandaag en alle dagen. Amen.

Zegen en zending:

"Talita Koemi", "Meisje, sta op".
Woorden die vandaag tot ons gericht zijn:
sta op om te geloven, sta op en steek de handen uit de mouwen,
sta op om te bouwen aan solidariteit.
Ga heen en doe wat de Heer van ons vraagt.
Hij vergezelt ons met zijn zegen
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Mijn huiverend hart...
Mijn bange vermoedens...
Mijn ingekankerde achterdocht...
Mijn kromme kennis...
Mijn ingeroeste gewoonten...
Mijn voortdurend vragen...
Mijn angst voor het onbekende...
Mijn versplinterde dromen...
Mijn twijfelend verstand...
Mijn ingesleten inzicht...
Mijn eeuwig nuanceren...
Mijn wiskundige bewijzen...
Mijn zeker weten...
Mijn domme denken...
Mijn argwanend oog...
Mijn geschokt vertrouwen...
maken het mij moeilijk
om te geloven dat het anders kan.
Toch wil ik geloven, Heer.
Kom mijn ongeloof te hulp.

(Ype Kingma)

